

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVIII (63) • ŠTEV. (Nº) 46

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 18 de noviembre - 18. novembra 2010

DOM SKUPNO BO OGNJIŠČE

JANEZ JELENC

(Govor na obletnici Društva Slovenska Pristava)

Slovenska Pristava, s srcem zgrajena bo trdna in trajna, če nam bo dom.

Človeško bitje je že po svoji naravi navezano na druge ljudi. Normalno se ljudje združujejo zato, ker upajo na ta način s skupnimi močmi lažje doseči določeni cilj. So pa tudi izjeme, ko ta ali oni, iz nam nezanih razlogov, pretrga skoraj vsakršni stik z družbo, ki ga obkroža in, da tako rečemo, se popolnoma zapre sam vase. Toda, hvala Bogu, takšni primeri so redki.

Na družbo nalagamo danes odgovornost za večino pomanjkljivosti in vsakovrstnih dnevnih težav, ali zanje smo čestokrat tudi sami odgovorni in krivi, bodisi že, da kot poedinci ali pa kot udje in člani družine, naroda, države ali različnih organizacij.

Vsak posameznik bi se moral prizadevati za pravično družbeno ureditev. Kdaj? Vedno. Kje? Pri sebi. S tega mesta moramo začeti, ne zahtevamo od drugih tega, česar sami nismo voljni storiti. Kako? Upoštevajmo in dajajmo prednost na vseh področjih vrednotam, ki so jih nam naši dragi starši in vzgojitelji vcepili v naša srca že od ranih let: poštenost, požrtvovalnost, resnico, vsaki laži in prevari navkljub, vero, upanje in ljubezen do vsega, kar je lepega in dobrega.

S trdnim in pridnim delom ter z veselim razpoloženjem, pred vsem pa z veliko vnemo in nesebično ljubeznijo, so zgradili ta naš skupni dom, ki ga današnji rod s prav tako ljubeznijo ohranja, obnavlja, večja in lepša.

Zelo prijetno, domače in verodostojno je geslo za današnje praznovanje te nove, triinštiridesete obletnice: „Slovenska Pristava, s srcem zgrajena, bo trdna in trajna, če nam bo Dom.“ Avtor tega verza je sodobni in nadvse rodoljubni pesnik Tone Kuntner.

Ko človek pogleda na prehojeno pot, se mu obudijo lepi in dragi spomini in od teh bom kar nekatere naštel: osnovnošolski pouk kar na prostem, pod milim nebom, ker za kar več razredov skupaj ni bilo prostora pod eno samo streho. A nepozabna učiteljica Mija Markež je poskrbela, da je za vse malčke pouk potekal v najlepšem redu; tam drugje pa gibčni in mišičasti telovadci z veletoci na drogu ali pa z zapletenimi obrati na bradlji in (da ne bo pomote) na neživem konju. Takrat smo vedeli, za kaj gre. In še mladih fantalinov in tudi punč polno v vejah košatega ombuja. In kar živo se nam prikažejo pred očmi spomina tudi množične igre, s katerimi nam je pokojni Miha Gasar načrtno, od leta do leta, predstavljal obdobja in zgodbe iz slovenske zgodovine in obenem uvajal številne mlade igralce v nepoznane zgodovinske okoliščine in jim obenem avtomatično pilil tudi njihovo domačo govorico.

Razumeli boste, da v nekaj minutnem nagovoru ni možno omenjati vseh tistih zaslužnih Pristavčanov, ki so danes že pokojni; in, seveda, tudi ne članov, ki so danes v polnem zagonu za skupno dobro, ali pa živih in nekdanje zelo zaslužnih članov, ki preživljajo jesenske dneve svojega življenja. Vseh teh in onih, zahvale, tolažbe in pomoči potrebnih, pristavska Družina ne bo pozabila.

Slovenska Pristava, z velikodušnim srcem, dobro voljo in s pridnimi rokami zgrajena, bo trdna in trajna, če nam bo dom.

Potrudimo se vsi, da:

Dom skupno bo ognjišče nam

in skupno delališče.

On skupen bo nam božji hram

in skupno bo branišče!

Tako, kot je zapisal Simon Gregorčič v pesmi Naš narodni dom.

Ohranimo in krepimo zdrave vezi med seboj, bodimo delavni in s svojimi talenti prisotni pri izvedbi skupnih nalog in načrtov, pa dobrohotni in v medsebojnih odnosih vselej iskreni; kakršnakoli kritika o delovanju naše Družine pa le dobronamerna in, če se le da, stvarna. Skratka, bodimo dobri ljudje in dobri kristjani ... in Bog in njegov blagoslov bosta z nami!

Kampanja se je začela

Začela se je uradna kampanja pred referendumom o zakonu o Radioteleviziji Slovenija, ki bo 12. decembra. Organizatorji kampanje imajo za nagovarjanje volivcev mesec dni časa, do 17. decembra pa se morajo za sodelovanje v kampanji tudi prijaviti. Aktivno sodelovanje v kampanji, a z minimalnimi stroški, so napovedali v večini parlamentarnih strank.

Volilna kampanja se namreč v skladu z zakonom o volilni in referendumski kampanji lahko začne 30 dni pred referendumom, zaključiti pa se mora najpozneje 24 ur pred dnem glasovanja, torej 10. decembra popoldne.

Za sodelovanje v predreferendumski kampanji se je treba tudi uradno prijaviti kot organizator kampanje, in sicer je to treba storiti do 17. novembra. Kot organizatorji se lahko prijavijo predlagatelji referenduma, pa tudi drugi subjekti, ki so zainteresirani za izid referenduma. Pri tem bodo morali odpreti posebne transakcijske račune, na katerih bodo zbirali sredstva za financiranje kampanje.

Protti zakonu o RTVS bodo v kampanji nastopili v

Slovenski demokratski stranki (Janša), kjer so referendum o zakonu o RTVS tudi zahtevali. V kampanjo bodo vstopili samostojno, postopek za odpiranje posebnega transakcijskega računa pa so že začeli. Čeprav so med podpisniki zahteve za referendum tudi poslanci Slovenske nacionalne stranke, pa v tej stranki v kampanji ne nameravajo aktivno sodelovati. Po drugi strani pa se bo v kampanjo podala stranka SLS, ki sicer referendumskih zahtev ni soprodpisala. Prav tako aktivno posega v debato izvenparlamentarna Nova Slovenija, ki je tudi proti zakonu.

Za aktivno sodelovanje v kampanji pa so se odločili v koalicijskih strankah, kjer zakon **podpirajo**. Vsaka izmed strank bo sicer kampanjo prijavila posebej, a bodo pri njeni izvedbi sodelovale, tako bodo denimo volivce nagovarjali na skupni spletni strani.

Za kampanjo bodo organizatorji lahko porabili po največ 0,25 evra na volilnega upravičenca oz. največ 350.000 evrov. A se bodo, sodeč po napovedih, v to kampanjo podali z bolj skromnimi oziroma minimalnimi sredstvi.

TUDI V NEMČIJI PIŠEJO

Seveda so v Brežicah in okoliških vaseh vedeli za zločin. Poboja več tisoč ljudi in odstranitve njihovih trupel tudi v totalitarni državi ni mogoče tako lahko prikriti, piše Karl-Peter Schwarz v prispevku o odkritju množičnega grobišča na Brežiškem polju v nemškem časniku Frankfurter Allgemeine Zeitung.

Poleg tega komunistični partizani v Sloveniji leta 1945 skorajda niso imeli razloga, da bi se skrivali - nasilje namreč deluje še, ko postane javno.

Vladna komisija za prikrita grobišča, ki se ukvarja z odkrivanjem žrtev nasilja komunističnih partizanov, je doslej evidentirala več kot 600 množičnih grobov, in vsako leto jih je več. Na „poljih smrti“ jugoslovanskega komunističnega voditelja Tita v Sloveniji je bilo takoj po vojni ustreljenih, z motikami in lopatami pobitih, v gozdovih zakopanih ali v kraške jame in rudniške jaške vrženih okoli

Ljudje so vedeli

100.000 ljudi. Med njimi naj bi bilo tudi do 20.000 nemških vojakov.

Schwarz, ki v svojem prispevku omenja tudi vodjo službe za vojna grobišča Marka Štrovs, še piše, da so bile Brežice že dlje časa označene na zemljevidu komisije za prikrita grobišča. Že pred dvema letoma so skušali ugotoviti natančno lokacijo množičnega grobišča, najti pa so ga uspeli šele pred nekaj tedni. V njem so po Štrosovih besedah našli okostja, žico, zobovje in nekaj vojaških škornjev. Po ocenah predsedujočega komisije za prikrita grobišča Jožeta Dežmana naj bi v jarku pri Brežicah ležalo od dva do tri tisoč okostij. To pa je še „konservativna ocena“.

Delo komisije za prikrita grobišča kot tudi zgodovinarjev, ki raziskujejo komunistične zločine, je postalo težje po tem, ko se je v Sloveniji leta 2008 na oblast povzpela nekdanja komu-

nistična levica, piše FAZ. Dežmana so odstavili s položaja direktorja Muzeja za novejšo zgodovino v Ljubljani. Ministrstvo za kulturo, kot pravi Dežman, je ostro nasprotovalo načrtu, da bi 200 večjih množičnih grobišč označili s križem in spominsko ploščo, v nemškem časniku piše Schwarz.

Potem ko je konservativna vlada Janeza Janše izgubila volitve in pa s prihodom Danila Türka na položaj predsednika republike, se slovenski komunizem ideološko znova rehabilitira. Schwarz pri tem omenja odlikovanje „zadnjega komunističnega vodje tajne službe“ Tomaža Ertla, in pa, da je levo usmerjena mestna uprava v Ljubljani ponovno poimenovala ulico po Josipu Brozu Titu. „Manjka politične volje, da bi se ukvarjali s tem poglavjem slovenske zgodovine,“ Dežmanove besede povzema Schwarz.

Da ne pozabimo

Letos poteka 90 let rapalske pogodb, po kateri je bil velik del slovenskega ozemlja priključen Italiji. Po priključitvi Julijske krajine Italiji leta 1921 so italijanske oblasti tam ukinile narodne svete in odbore, ki so nastali v času razpada Habsburške monarhije, in začeli razširjati italijansko upravo in zakonodajo. Leta 1923 so Julijsko krajino po zgledu upravne ureditve v Italiji razdelili na pokrajine (provincie), v katerih so bili Slovenci v manjšini. Pod Italijo je tako prišlo okoli 300.000 Slovencev ali dobra tretjina slovenskega prebivalstva.

Raba slovenščine je bila kmalu odpravljena na sodiščih in v uradih ter sploh v javnosti, s šolsko reformo iz leta 1923, ki nosi ime po takratnem ministru Giovanniju Gentileju, pa je postopoma izginila tudi iz šol. Leta 1927 so bila ukinjena še vsa slovenska in hrvaška društva in organizacije, z izjemo zasebne Cirilmetodove šole v Trstu, ki so jo ukinili leta 1930. Slovenščina se je ohranila le v cerkvi.

Prebivalstvo na ozemljih, ki so prišla pod Italijo, je bilo izpostavljeno močnemu italijanskemu nacionalizmu ter političnemu in kulturnemu zatiranju. S krepitvijo fašizma in stopnjevan-

jem nasilja je prišlo do velikega izseljevanja slovenskega prebivalstva bodisi v Kraljevino Jugoslavijo oziroma v tujino.

Kot izraz upora proti taki politiki Italije je bila leta 1924 ustanovljena podtalna organizacija Tigr (Trst, Istra, Gorica in Reka) oziroma njena veja Borba, ki se je borila proti fašizmu in za priključitev Primorske, Istre in Reke k Sloveniji oziroma takratni Jugoslaviji. V okviru protislovenske gonje na Primorskem je prišlo do vrste napadov na slovenska in hrvaška društva in organizacije, od katerih je bil najpomembnejši požig Narodnega doma v Trstu 13. julija 1920.

Kraljevina SHS, ki se je leta 1929 preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo, se je z mirovno pogodbo v zamejno za priznanje države odrekla precejšnjemu delu ozemlja. Italiji so pripadle Goriška, del Notranjske, Trst, Istra, otoki Cres in Lošinj, Lastovo, Palagruža in mesto Zadar. Reka je sprva dobila status svobodnega mesta, a je bila kasneje z Rimskim sporazumom (27. januarja 1924) dodeljena Italiji.

V skladu z rapalsko pogodbo je

meja med državama potekala po črti Peč - Triglav - Blegoš - Hotedršnica - Planina - Snežnik - Kverner. Ozemlje s slovenskim prebivalstvom, ki je pripadlo Italiji, so Italijani imenovali Venezia Giulia, Slovenci pa Julijska Benečija in Julijska krajina. Ozemlje je ostalo pod italijanskim nadzorom vse do konca druge svetovne vojne leta 1945.

Odločitev o rapalski meji so Slovenci ob izgubi koroškega plebiscita (10. oktobra 1920) doživljali kot pravo narodno katastrofo, v svoji knjigi Od Pohlinove slovnice do samostojne države ugotavlja zgodovinar Peter Vodopivec.

Slovensko prebivalstvo je bilo po določitvi meja leta 1920 razdeljeno med štiri države. V takratni jugoslovanski Sloveniji je leta 1921 živel slab milijon Slovencev, več kot 400.000 pa jih je prebivalo v sosednjih državah, in sicer več kot 300.000 v Italiji, okoli 80.000 v Avstriji in od 7000 do 8000 na Madžarskem.

Z rapalsko mejo proti Italiji je jugoslovanski del slovenskega ozemlja izgubil dotedanjo povezavo z obalo in morjem.

SLOVENC V ARGENTINI

ŠOLSKE ZBORI

Poj z menoj!

Kdor je do zdaj dvomil, ali bo tukajšnja slovenska otročad - spričo pop-

lave prevladujoče moderne glasbe - še ohranila pomen in ljubezen do slovenske narodne pesmi, si je mogel razjasniti vprašanje v nedeljo 24. oktobra na festivalu petja šolskih zborov v San Justo.

Na povabilo Balantičeve šole se je šest tukajšnjih sobotnih tečajev odzvalo, da s petjem prispevajo k proslaviti 60. obletnice njihove šole. Tako se je dvorišče Našega doma spremenilo v veledvorano z okrašenim gigantskim odrom, zaslonom na desni in odgovarjajočimi zvočnimi napravami.

Ze smo imeli v rokah izvirno

Rozina ter Monike Urbanija Koprivnikar z *Moja Slovenija, Baragova šola - šola naša in Veselje v srcu nosim*.

Slomškovi šolarji so zapeli pod vodstvom Marcela Brule: *Divji zahod, Oj gora ta banerina in Verige prijateljstva*.

V celoti je bil program brezhibno izveden. Prevladovala so slovenske narodne pesmi, prepletene z otroško igrajočimi. Sem ter tja se je pojavila tudi modernejša z avtorstvom nastopajočega dirigenta.

Čudovit je bil pogled na menjajoče se skupine, različne po številu, uniformah, glasovih, spremljajočih

inštrumentih ter zunanjem izražanju.

Kot slika in melodičnost je bila pač najbolj učinkovita zadnja točka programa „venček“ slovenskih narodnih pesmi in popevk, ki je z ubranimi 200 glasovi otrok od 4 do 12 leta in ob instrumentalni spremljavi pustila v navzočih nepozabne vtise.

Posebne pozornosti je bila deležna celotna režija, saj je zahtevala stalno premikanje posameznih skupin, kar pa je mojstrsko rešila glavna režiserka Danica Malovrh, ki je vnesla med spreminjajoče se prizore tudi prijetne dvogovore otrok, ki so obenem nakazovali vsebino pro-

gramskih pesmi.

Nastop je bil vreden priznanja, ki ga je ob koncu izrekla predsednica našega osrednjega društva Zedinjena Slovenija Alenka Godec z besedami „S pesmijo vzgajamo in bogatimo našo narodno identiteto in kulturno dediščino“.

V splošno navdušenje so tudi začeli „deževati“ šopki cvetja vsem zaslužnim osebam, kar se je prelilo v ponovitev „venčka“, skupne pesmi, ki je izzvenela v splošno željo „ŠE BOMO PELI!“

MB

niki ter narodno Navzgor se širi rožmarin.

Tudi Jurčičeva šola je pripravila tri pesmi ob spremljavi inštrumentov, s pevovodkinjo Anico Klemen Boltežar: *Beli cvet, Dekle je po vodo šla in Izidor ovčice pasel*.

Jegličeva šola si je s Saši Jelenc Vodnik ob kitari izbrala pesmi: *Vrabček poje, Sinička, Sonce se smeje ter Poj, poj, ljuba ptičica*.

Baragova šola se je oglasila pod vodstvom Ani Koprivnikar

MENDOZA

V pesmi smo doma

S tem izrekom na koncertnem programu se je predstavil rojakom v Mendози, 30. in 31. oktobra 2010, Slovenski pevski zbor iz San Martina v Buenos Airesu. Prijatelji slovenske pesmi smo se zbrali in veseli sprejeli goste. V soboto zvečer jih je Mendoški pevski zbor, pod vodstvom Lic. Diega Bosqueta, pozdravil z d v e m a pesmima.

V imenu društvenega odbora jim je Miha Bajda spregovoril sledeče misli: „Potrudi se, da boš srečen. Veselje in zadovoljstvo sta sad našega prizadevanja in truda. Brez dvoma je udeleževanje pri pevskem zboru združeno z velikim naporom. Plačilo za ta napor je ogromno. Človek se kulturno in duševno obogati in bogati tudi poslušalce. Pevsko občestvo je zavetje kjer človek čuti oporo sovrstnikov. Zbori tudi veliko potujete in prihajate v prijateljski stik z različnimi osebami in skupnostmi, in to nas vse bogati“. „Nadaljeval je: „Dragi pevci, bodite dobrodošli v naši skupnosti... Ko se je avgusta lanskega leta naš zbor vrnil iz gostovanja v Sanmartinskem slovenskem domu, smo videli v očeh naših pevcev iskrico veselja in zadovoljstva, ne samo ker so izvršili svoje kulturno poslanstvo ampak tudi ker so bili deležni prijateljskega sprejema in prisrčne vljudnosti, za kar se danes, v imenu mendoške skupnosti, vsem iskreno zahvaljujemo. Tisto srečanje je bilo tudi povod za današnji obisk in koncert. Upamo, da bo vaše prizadevanje doprineslo tudi vam obilo veselja in zadovoljstva in, da boste lahko s ponosom nosili ob vrnitvi iskrico v oče, ki bo izražala, da ste srečni, ker ste se potrudili in ponesli vašo pesem Mendoščanom pod Aconcaguo.“

Prof. Lučka Marinček Kastelic, ki že 14 let uspešno vodi sanmartinski pevski zbor, je s svojimi pevci pripravila 14 pesmi. Prva je bila Ave Maria Villa Lobosa, sledile so slovenske: Pesem o rojstvu (Luka Kramolc), Slovenska zemlja (Jakob Aljaž), Lepo moje polje (Simoniti), Dajte, Dajte (Aldo Kumar),

Ženka mi v goste gre (Zorko Prelovec), Večernica (A. M. Slomšek, Anka Savelli Gaser) in V Tamar (V. Mirk). V drugem delu so nam zapeli: Nostalgias (Juan Carlos Cobian), Balaio (Villa-Lobos), River (Ennio Morricone), Pueblito mi pueblo (Guastavino), Villancico (Andrés Riso) in za konec tudi Mariji zavetnici mendoških vinogradov Virgen de la Carrodilla (Hilario Cuadros, Herrera). Koncert je začel in končal s poklonom Devici Mariji.

Navdušeno petje, veseli obrazi pevcev, precizna interpretacija in globoko doživete pesmi, je povzročilo dolgo odobravanje. Ploskanje polne dvorane je doseglo, da so dodali še dve pesmi, tudi Polka je ukazana (Marka Bajuka). Ker je navdušenje še sledilo, je ga. Lučka Marinček povabila na oder vse mendoške pevce. Skupaj so zapeli še Slovenija v svetu, Planinsko, Dajte, dajte in Pa se sliš'. Zborovodja sta se menjala pri izvedbi teh zadnjih pesmi. Za dosežen uspeh je ploskanje nadaljevalo. Vsi skupaj, pevci in poslušalci smo prežeti z zadovoljstvom, po koncertu izpraznili kozarčke mendoške kapljice. Petje in prijateljski razgovor je sledil dolgo v noč.

V nedeljo je pevski zbor pel pri sv. maši. Sledilo je skupno kosilo. Predsednika mendoškega društva in Slovenskega doma

San Martin sta pozdravila navzoče in se zahvalila za skupaj preživete dogodke. Prišla je ura slovesa. Buenosaireski gostje so se odpeljali na svoje domove. Vsi smo se zopet prepričali, da nas petje družijo in osrečuje in, da **V pesmi smo doma**. Vsem ki so sodelovali za uspešno gostovanje, pevovodkinji in predsedniku Slovenskega doma San Martin inž. Toniju Kastelicu, iskrena hvala.

Božidar Bajuk

Nastopi folklorne skupine Maribor

Letos smo člani skupine imeli kar nekaj nastopov. Prvi važen nastop je bil na prireditvi „Buenos Aires celebra“, meseca aprila. Julija smo imeli celovečerni seminar folklornih plesov v domu v Karapačaju, saj so nas obiskali člani akademske folklorne skupine France Marolt. Avgusta smo se udeležili srečanja v Rosario, v teatru Mateo Booz, ob priliki vabila tamkajšnjih Slovencev in ob obletnici društva (udeležile so tudi skupine iz Pristave in Slovenske vasi).

Konec oktobra smo šli plesat v Cordobo, in sicer v „Cabildo histórico“, v centru Cordobe, kjer smo predstavili belokranjske, porabske in gorenjske plesse. Ker smo bivali v hotelu, ki je bil le 200 metrov stran, smo prikorakali na prizorišče kar v nošah in to je bilo vsem zelo všeč. Naslednji dan smo se udeležili srečanja v društvu

Slovencev. Bil je prisoten tudi odpravnik poslov Veleposlanštva RS v Argentini, g. Igor Šef. To je bilo ob priložnosti praznovanja 70-letnice društva. Krasno vreme smo imeli, se zabavali in ponosno predstavili plesse. Občinstvo je bilo hvaležno, ker smo jih obiskali, in so nas prosili naj še pridemo ... Iskreno se zahvalimo Uradu za Slovence v zamejstvu in po Svetu, ki nam je omogočil to potovanje.

V začetku novembra smo plesali v klubu „Las Gaviotas“ na otoku v Tigre. Čeprav je bilo več kot 30° C smo srečno odplesali v treh različnih nošah.

Naj omenim za konec še to: čeprav nas je malo, se vedno držimo skupaj in upamo, da bo tako še vnaprej.

Zahvalimo se vsem, ki nam stojijo ob strani in nas podpirajo ter nas vzpodbujajo naj vztrajamo. Čeprav je včasih težko hoditi na vaje pozno zvečer, smo zelo veseli, ko vidimo, da je ljudem všeč to kar jim pokažemo, da z veseljem in navdušenjem sledijo našim plesom.

Marjana Pirc

SLOVENSKA VAS - ZVEZA MATER IN ŽENA

Prišel je dan ...

Prišel je dan praktičnega predavanja „O zdravi telesni držbi“, fizioterapevta lic. Janka Šmalca, prišel je dan „dobrodelnega asada“, in končno dan, ko sem se usedla za računalnik, da napišem

poročilo.

Najprej bom poročala o „dobrodelnem asadu“. Že na naši prvi seji letošnjega leta, smo se pogovarjale, da bi bilo dobro organizirati dobrodelni dan. Nismo dobro vedele ali bi pripravile tombolo ali kaj podobnega. Končno smo se odločile za „dobrodelni asado“ s srečelovom, in to za v nedeljo 24. oktobra.

Že v soboto 23. smo se zbrale v Hladnikovem domu, da smo pripravile dvorano za sprejem gostov naslednji dan. Okrasile smo oder in mize.

Na oder smo postavile dobitke nad katerimi je visel naš grb, ki nam ga je za to priliko pripravila gospodična Gizela Grbec. V tem grbu sta dve roki, ki se povezujeta med seboj in v njem piše „Ljubezen je dar“.

Naslednji dan okoli ene ure smo se zbrale z ostalimi gosti v dvorani. Gospa predsednica Martinka Miklič Rozina je pozdravila vse navzoče in jim izrekla dobrodošlico. Med drugimi se jim je zahvalila, da so hoteli priti na ta „dobrodelni asado“, čigar izkupiček bo namenjen potrebnim v naši Vasi, posebej družinam.

Rekla je tudi, da marsikdo med nami potrebuje pomoč za nakup zdravil ali drugih nujnih pripomočkov za življenje. Vemo, da so te potrebe vedno večje od naših sredstev, a naredimo kar moremo. Omenila jim je tudi, da njihova navzočnost na tem dobrodelnem srečanju pomeni, da imajo sočutje do drugih, ki so bolj potrebni kot oni. Žene smo prepričane, da je eden najlepših vzrokov za srečanje, prav dobrodelnost. Dokler bomo v naši vasi imeli smisel za potrebe drugih, se nam ni treba bati za prihodnost. Ohranjamo ta smisel za skupnost, ki nas bo duhovno bogatila in med seboj zblíževal. Končala je z željami lepega počutja ob plemenitem namenu, ki smo si ga zastavile. Nato je še v španščini pozdravila špansko govoreče goste.

Po blagoslovu jedi (g. Jaka Barle CM), se je pričelo kosilo, za tem pa srečelov. Z navdušenjem so ljudje segli po številkah in kmalu je bilo vse prodano. Nato pa žrebanje in veselje, posebno tistih, ki so kaj zadeli. Zadovoljne smo, da se je vse lepo izteklo in vemo, da se bo to ponovilo vsako leto.

Rada bi se zahvalila vsem, ki so nam priskočili na pomoč. Gospodični Gizeli Grbec za grb, gospe Marti Rozina Grbec za prevzem kuhinje, gospodu Diegu Fernandezu, za peko asada, in mladini za postrežbo. Našim podjetnikom, družini Jožeta Grbca, družini Strah in družini Kocjančič, za glavne dobitke. Posebna zahvala pa

naj gre našemu dobremu predsedniku gospodu Stanku Jemcu, ki nam je brezpogojno stal ob strani. Hvala Stanko!

Kot sem omenila, je prišel tudi dan, ko smo imele praktično predavanje „O zdravi telesni držbi“ fizioterapevta Lic. Janka Šmalca. To predavanje je bilo 7. avgusta ob 18. uri. Zaradi mraza ni bila taka udeležba kot pri prejšnjem predavanju, a če gledamo nekoliko egoistično, je bilo za tiste, ki smo bili navzoči kar prav, da nas ni bilo toliko, saj bi se sicer Janko ne mogel posvetiti vsakemu posebej, kot je to storil. Naučil nas je različne gibe, ki nam bodo pomagali, da obdržimo našo hrbtenico zdravo in s tem celo naše telo. Kakšno presenečenje, ko nam je pokazal gibe, ki so prepovedani, če hočemo ohraniti našo hrbtenico zdravo. Povedal je tudi zakaj škodujejo. Da smo laže razumeli pravilne gibe, je pripeljal pomočnico, gdč. Cecilijo Čampa, ki nam je vse nazorno pokazala. Hvala Janku in Ceciliji! Upam, da se bo prihodnje leto predavanje ponovilo.

Pr pripravile smo tudi mašo za Materinski dan. Pri njej so sodelovali šolski otroci s petjem in prošnjami, mladina z berili in z lepo mislijo prebrano po obhajilu. Darove so pa nesle tri generacije, babica, hčerka in vnuk. Lepo je bilo!

Končno naj omenim še delo gospodične Mari Urbanija, ki je odgovorna za naše upokojence.

Vsako sredo se srečujejo v Hladnikovem domu, kjer se pogovarjajo, berejo ali pa igrajo namizne igre. Moški pa ponavadi balinajo. Organizira jim kratka potovanja, izlete, kosila in praznovanje rojstnih dni. Vsi upokojenci so ji zelo hvaležni, da se jim tako lepo posveča in zanje skrbi.

Naj zaključim. Nasvidenje prihodnjič!

-a. -k.

SOBORCU

Vencelj Ferjančič:

na dolgi življenjski poti sva se srečala v Smrečju nad Št. Joštom ob 11. ponoči.

Z zavezniškim letalom si prispel iz severne Afrike, v pomoč svojemu trpečemu narodu, da se osvobodi krute tuje okupacije. Ta narodova nesreča se je kmalu še neizmerno pomnožila z revolucijo mednarodnih zločincev, saj rdeča zvezda ni slovenska! Tako kot nekdanji janičarji, so tudi oni morili in uničevali svoj narod.

Od takrat pa do danes je minilo 67 let. Ti odhajaš po zasluženem plačilo.

Vsi ki smo v tisti težki dobi brisali solze trpečemu narodu imamo poseben občutek. Spomin na ljudi, ki so se žrtvovali za blagor naroda, pa je v narodu vraščen.

Vencelj - v momentu ko odhajaš, pusti nam VOLJO, SPOMIN IN VZTRAJNOST!

Soborec Zorec

Tiho in mirno je po daljšem bolehanju odšla od nas naša somaturantka na begunski gimnaziji v Servigliano

JOŽA MAROLT

Hvala, draga sošolka, za prijateljstvo, ki nas je vezalo v času študija. Bog Ti povrni, tudi veliko dušno gostoljubje, s katerim si nas sprejemala ob obletnicah naše mature že tu v Buenos Airesu, na svojem toplim domu.

Ostali bomo povezani v molitvi in nepozabnih spominih.

Rev. MILAN, BINE, JANEZ in JURE
ter KATICA, KRISTINA, MARJANA in RADOJCA.

BARILOCHE

Jožku Simčiču v spomin

Preteklega 29. oktobra, opoldne, pri skorajšnjih dvainosemdesetih letih je Jožko Simčič, eden od stebrov naše bariloške skupnosti, nastopil svoj poslednji vzpon - v večnost. V teku zadnjih treh let je so njegovi, prej redni in vsakodnevnih obhodi po centru in Avenida Costanera, pričeli postajati manj in manj pogosti in, seveda, tudi priložnostne 'kavice' z znanci in prebiranje dnevnikov... se je počasi selilo na njegov dom, zaradi šibkega zdravja. Sredi preteklega oktobra je zapadel pluščici, iz katere se je sicer izmazal, a tako oslabljen, da je dal poklicati župnika Branka Jana, naj bi ga pripravil na poslednji odhod. In res, čez nekaj dni je odšel ...

Naslednji dan, v soboto 30. oktobra po maši zadržnici g. Branka Jana v farni cerkvi Brezmadežnega Spočetja, je Jožko bil pokopan v navzočnosti svojcev in številnih argentinskih in slovenskih prijateljev, tik ob grobu, kjer so pokopani njegov oče, mlajša sestra Ana, nečakinja Sonja in nečak Mirko.

Kot sad svoje globoke ukoreninjenosti v tej novi domovini - od l. 1952 dalje - Jožko zapušča tu dve hčeri in tri sinove, devet vnukov, enega pravnuka, veliko nečakov in sestro ter v Buenos Airesu enega brata.

Že ob svojem prihodu v Bariloche se je bil Jožko vključil v tedaj komaj nastajajočo slovensko skupnost, ki so jo sestavljali mladi, po večini samski fantje, strastni na gore in smučanje, takozvana „šuma“. Jožko je bil vedno na voljo za sodelovanje pri njenih podvigih: v Catedralskem pogorju odprtje Slovenske steze (Picada eslovena) in kasnejši postavitvi bivačka „Pod skalco“. Uveljavljal je svojo mehaniško večino pri postavitvi prvega in posebno še drugega križa na gori Capilla - slednjega je izdelal iz železnih cevi tako, da patagonskim viharjem kljubuje še danes, že skozi petdeset let! Tudi pri izdelavi priložnostnih velikih kovinskih sank za prve Fiesta de Colectividades, za sprevode v na-

rodnih nošah po ulici Mitre. Imel je tudi vodilno vlogo pri izdelavi „štanta“, ki ga skupnost uporablja na teh prireditvah že skozi skoraj trideset let. Seveda, okrašen naj bil vedno veselo: s trto in visečimi grozdi. V letih devetdesetih je mojster Jožko na dvorišču Možinove mizarnice tudi vodil predhodno celostno sestavitev železnega bivačka za na goro Capilla ter nato njega razstavitev tako, da ga je kasneje Dinko Bertonec mogel spravit s helikopterjem, po etapah, na tisto goro ter ga nato z mladinci tam tudi postavil - bivak Slovenia. Skratka, vedno je bil pripravljen za sodelovanje ... Soudeležen je bil aktivno pri bariloškem Slovenskem planinskem društvu, kjer je tudi postal njega dosmrtni član.

Jožko je bil globoko ukoreninjen v slovensko tradicijo in se je zato rad udeleževal vseh narodnih, družabnih in verskih prireditev naše skupnosti, in vedno z njemu tako značilnim, prijetnim humorjem. Naj bo še posebej poudarjena njegova udeleževnost v „parlamentu“, ki je ob nedeljah po slovenski maši redno zasedal v neki centrični kavarni.

Jožko se je rodil l. 1928 v Plešivem, v Medani, na Primorskem. Kot je razvidno iz po njem ustvarjenih in nato gojenih rodbinskih in prijateljskih vezi skozi skoraj šestdeset let na tej zemlji, moremo ugotovljati, da je Jožko znal poiskati primerno sintezo med tukajšnjo in slovensko tradicijo. Se pravi, s svojo preprostostjo in poštenostjo si je ustvaril polno in pestro življenje v tem kulturno mešanem kraju.

Jožka bo naša skupnost še dolgo pogrešala in se ga bo spominjala hvaležno v vseh ozirih. Še posebej pa vsi tisti, ki gore nosimo globoko v srcu, in še prav posebno „našo“ goro Capilla, smo mu hvaležni za vse, kar je Jožko storil zanje - in prepričani smo, da bo njegovo ime zapisano tam neizbrisno, za vedno.

Mojster Jožko, želimo Vam, da v Višavah počivate v Gospodovem miru!

S. Ž.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Delajmo skupaj

V skupnosti je večja moč, kot pa če človek dela

sam.

To je hotel že sam Bog. Zato je Adamu ustvaril Evo kot pomočnico, ki naj mu pomaga. Z njim naj skupaj dela. Tako bosta oba in s skupnimi močmi več napravila.

To pa velja tudi za nas, če delamo skupaj. Če se zavedamo, da nam je Bog dal različne sposobnosti in možnosti, da s skupnimi močmi, sposobnostmi in delom, čim več napravimo za skupno dobro.

Gre za dobro, in da za to dobro delamo skupaj. Vsi. Vsak lahko svoje doprinese. Dokler bomo delali za skupno dobro in to vsi, bomo veliko napravili. To mišljenje naj nas odlikuje, ker je samo to idealno. Skupno delo za skupno dobro. Kar nas je ohranjalo v preteklosti, naj nam bo vodilo tudi za prihodnost. Samo v skupnosti, v skupnem delu za skupno dobro, je moč. To mišljenje, čutenje in preteklost naj

nas družijo še naprej. V tem je vsa naša znanost, v tem je naš „argentinski“ čudež.

Celo naši ideološki nasprotniki nam v tem dajejo zgled. En sam ne pomeni in ne velja veliko.

Med nami ni in ne sme biti gledalcev, ki druge samo opazujejo. Vsi smo glavna in velika vloga na človeškem scenariju, ker imamo za to vse in potrebne sposobnosti. Vsem bo v korist, če bomo delali skupaj in za skupno dobro. Glejmo na vse, delajmo za vse, igrajmo vsi in vsi se bomo dobro počutili.

Tudi s tem in tako bomo veliko delali in napravili za narod.

Ne samo oni doma v Sloveniji, tudi mi po svetu moramo skrbeti za narod in zanj delati dobro. Moramo jim pomagati, če hočemo, da se bo kdaj ta lepa Slovenija dvignila na zeleno vejo svojega drevesa.

Narod sestavljamo vsi. Zato naj tudi vse boljjo in skelijo njegove rane. Vsaj med nami naj bodo te čim prej zaceljene. In to je možno doseči le s skupnim delom vseh za vse ter za narod doma ali po svetu.

Correio Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar
Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč. Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19. S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19. mravnik@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039-Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac-te@yahoo.com.ar

OBVESTILA

ČETRTEK, 18. novembra:

ZSMŽ San Martín bo imela svoj mesečni sestanek, ob 16. uri v Domu. Govorila bo lic. Emi Urbančič Marušič: „Kaj storiti danes v korist jutri“.

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slomškovem domu.

SOBOTA, 20. novembra:

SKA vabi na predavanje o delu in življenju kiparja Janeza Grudna, ob 20. uri v dvorani dr. Tine-

ta Debeljaka.

NEDELJA, 21. novembra:

Na praznik Kristusa Kralja ob 16.30 bo g. nadškof iz Corrientesa mons. Andrej Stanovnik OFMCap podelil zakrament svete birme v cerkvi Marije Pomočnice (Don Bosco: Av. de Mayo in Humboldt, Ramos Mejía).

PETEK, 26. novembra:
SKA vabi na predavanje Helene Jaklitsch o temi „Drama kočevskih Nemcev“, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 27. novembra:

XXI. veselica narodnih plesov, ob 20. uri na Slovenski Pristavi.

NEDELJA, 28. novembra:

Slomškova šola prireja družinsko nedeljo.

SOBOTA, 4. decembra:
Zaključek in miklavževanje, ob 19.30 v Slomškovi šoli.

OSEBNE NOVICE

Rojstvo
 V petek, 5. novembra je bil rojen **Filip Boltežar**, sin Tomaža in Sol Hempel. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Smrt
 Umrla sta v Carapachayu g. **Alojz Hanjže** (84), v San Justu g. **Venceslav Ferjančič** (91). **Naj počivata v miru!**

PORAVNAJTE NAROČNINO

Ob priložnosti predavitve naše skupnosti v sklopu **Buenos Aires celebra Eslovenia**, je odbor izvedel tudi videoposnetek. Izkupiček prodaje tega DVD je znesel \$ 5.000.-, ki ga je odbor podaril, polovico Zvezi mater in žena v dobrodelni sklad, in polovico slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Pripravljalni odbor

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je darovala 100.- pesov ga. Mara Steinhaus namesto cvetje na grob ge. Mici Klemenčič. **Bog povrni!**

Za ZSMŽ San Martín je darovala 100.- pesov ga. Tinca Fajfar v spomin pok. Jože Marolt Marin. **Bog plačaj!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 17. novembra 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,36 US dolar
1 EVRO	1,38 KAD dolar
1 EVRO	5,42 ARG peso

SLOVENCİ IN ŠPORT

NAJBOLJŠI NA BRADLJI

Slovenski telovadec Mitja Petkovšek je v finalu na bradlji na svetovnem pokalu v Stuttgartu slavil novo zmago in z oceno 15,275 točke ugnal vso konkurenco. Tako je v svojem drugem nastopu to sezono še drugič zmagal. Že pred Petkovškom je v finalu na konju nastopil Sašo Bertonec, ki je po manjših napakah zasedel četrto mesto (14,775).

V MARIBORU NE BO PRVENSTVA

V Stožicah je svoj večdnevni obisk zaključila delegacija evropskega dela Fiba, ki si je ogledala kraje, možne gostitelje evropskega košarkarskega prvenstva 2013. Delegacija je bila navdušena nad hotelskimi zmogljivostmi Slovenije, pohvalila je prometno infrastrukturo, pozitivno pa je ocenila tudi prizadevanja za gradnjo dveh novih dvoran. Štiričlanska komisija je potrdila, da dvorani Zlatorog v Celju in Stožice v Ljubljani že zdaj ustrezata normativom Fiba za tako velika tekmovanja, zadovoljna je bila z načrti novih dvoran na Ptuj in v Novem mestu, zavrnila pa dvorano Tabor v Mariboru, ki zaradi premajhnega števila spremljevalnih objektov ne izpolnjuje osnovnih pogojev.

Šola Antona Martina Slomška

sporoča:

28. novembra bo družinska nedelja.

Zjutraj otroška sv. maša, nato kosilo in družabni program.

4. decembra bo zaključek šole in miklavževanje, od 19. 30 ure dalje.

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo. Potekala bo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v cordobskih hribih. Odpotovala bo 2. januarja zvečer in se vrnila 9. januarja zjutraj. Udeležijo se je lahko otroci naših šolskih tečajev od 8. do 13. leta.

Starše vabimo, naj že sedaj predvidijo vpis svojih otrok v to lepo dejavnost. Podrobnosti v prihodnje. Opozorjamo pa že, da bo število otrok omejeno na en sam avtobus.

Društvo Zedinjena Slovenija

XXI. VESELICA NARODNIH PLESOV
V soboto 27. novembra ob 20. uri
 Na Slovenski Pristavi (Rep. de Eslovenia 1851, Castelar)
 Vstopnica \$ 15.- (do 12 leta brezplačno)
 Vas pričakujemo!
 V služaju slabega vremena, Veselica odpade.

Počitniški Dom
Dr. Rudolfa Hanželiča
Sporoča, da bo v poletni sezoni 2010/2011 na razpolago gostom od meseca decembra do vključno februarja
 Kompletna postrežba (zajtrk, kosilo in večerja), posteljno perilo in brisače. Čiščenje sob in menjava perila po volji gostov.
 Popustek: do 1. leta zastonj | od 1 do 12 let polovična cena | od 12 let dalje cena za odrasle.
REZERVACIJE: 011-4629-6794 | 15-4412-5924 | dgrohar@yahoo.com.ar

Slovenska kulturna akcija
 vas prirčno vabi na predavanje s projekcijo fotografij o življenju in delu slovenskega kiparja v Argentini
JANEZA GRUDNA
 Kulturni večer bo potekal v kastiljščini v pripravi **EDUARDA GRUDNA** v soboto, 20. novembra ob 20. uri, v dvorani dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši.

Andrejka Dolinar in Irena Žužek Vas lepo vabita na slikarski sejem
Expo-artistas 2010 Inauguración 25 noviembre 19 hs.
FERIA INTERNACIONAL DE ARTE, DEL ARTISTA AL PÚBLICO
 26 al 30 de noviembre de 13 a 21 hs. Entrada libre y gratuita
Centro Cultural Borges
 Viamonte 525 esq. San Martín - Bs. As. organiza **Sartes**

“... in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju” (Janez, 5-29)
 V zgodnjih urah 2. novembra 2010, je odšel v Očetovo hišo naš ljubljani
Alojz Hanjže
 Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam stali ob strani z molitvijo in dobrimi deli.
Žalujoči:
 bratje **Mici, Mila, Zofka** in **Adolf** ;
 sinovi in hčere: **María, Luis, Ana, Teresa, Olga, Marta, Adriana, Juan Carlos** in **Jorge** z družinami ter ostalo sorodstvo.
 Argentina, Slovenija